

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113221511
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3113221511.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, právne zastúpený JUDr. Jiřím Choutkom, so sídlom v Trenčíne, Štúrovo nám. 121, IČO: 42 277 981, proti žalovaným: 1/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, 2/ G. H., nar. XX.XX.XXXX bytom C. D. E. XXX, obaja právne zastúpení Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova č. 13, IČO: 36 866 563, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. mája 2020, č.k. 12C/132/2013-403 v spojení s uznesením zo dňa 24. augusta 2020, č.k. 12C/132/2013-446, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s uznesením potvrdzuje.

Žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % k rukám jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorú náhradu sú povinní zaplatiť vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktorú náhradu je žalobca povinný zaplatiť žalovaným 1/, 2/ vo výške určenej súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobca A. B. ml., rodený B., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom C. D. E. XXX je výlučným vlastníkom v 1/1 nehnuteľnosti, a to pozemok CKN parcela č. XXXX/X - orná pôda o výmere 3 m2 a CKN parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 16 m2 vytvorené geometrickým plánom A. I. F. č. 36335924-113-13 zo dňa 17.07.2013, overený Správou katastra Trenčín dňa 29.07.2013 pod č. 625/13, ktorý je súčasťou tohto rozsudku. Výrokom II. zaviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % k rukám jeho právneho zástupcu J. J. K. v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti rozsudku určená výška náhrady trov konania.

2. Opravným uznesením zo dňa 24.08.2020, č.k. 12C/132/2013-446, bolo opravené záhlavie napadnutého rozsudku tak, že správne znie, že žalovaní 1/, 2/ sú právne zastúpení Vojčík & Partners, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Rázusova č. 13.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva v podiele 1/1 ku KNC parcele č. XXXX/X - orná pôda o výmere 3 m² a KNC parcela č. XXXX/X o výmere 16 m², k.ú. C. D., na tom skutkovom základe, že svoje nehnuteľnosti okrem KNC parcely č. XXXX/X nadobudol

na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 27.07.2007 od predávajúcich A. B. L. a M. B., rodičov strán sporu, pričom parcelu č. XXXX/X nadobudol na základe kúpnej zmluvy od F. B. a G. B., teda žalovaných po jej odčlenení geometrickým plánom, rešpektujúc dlhodobé užívanie prístupovej cesty vlastníckmi KNC parcely č. XXXX/X, ktorá bola vybudovaná v roku 1974 pri výstavbe rodinného domu a KNC parcela č. XXXX/X v roku 1975. Žalovaní 1/, 2/ nadobudli svoje nehnuteľnosti do svojho vlastníctva na základe Kúpnej zmluvy z roku 2003 s tým, že ich kúpili v takom stave ako ležia a stoja. Spor kvôli hranici pozemkov vznikol v roku 2012 z dôvodu, že boli vyhotovené dva rozdielne vytyčovacie náčrty. Žalobca teda tvrdil, že na jeho strane došlo k vydržaniu vlastníckeho práva k žalovaným parcelám.

4. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 507a, teda prechodnými ustanoveniami k úpravám účinným od 01.04.1983, kedy Občiansky zákonník do dňa 01.04.1983 nemal ustanovenia o vydržaní vlastníckeho práva. Ďalej použil ust. § 135a ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.1983 do 31.12.1991. Ďalej ust. § 134 ods. 1, 4 OZ účinného od 01.01.1992 doteraz, ďalej § 868 zák.č. 509/91, § 872 ods. 1, 4 OZ účinného od 01.01.1992, § 872 ods. 4, § 134 ods. 1, § 129 ods. 1 a § 130 ods. 1 OZ. Podľa citovaných ustanovení je vydržanie osobitným originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona ex lege pri splnení zákonom požadovaných predpokladov. Musí ísť o spôsobilý predmet vydržania, držba musí byť oprávnená, držba musí byť nepretržitá počas celej zákonom stanovenej doby 10 rokov. Oprávnená držba je faktické ovládanie veci alebo vykonávanie práva späté s vôľou nakladať s nimi ako so svojimi v dobrej viere, že držiteľovi veci patria. Táto dobrá viera sa hodnotí objektívne nielen zo subjektívneho hľadiska, z hľadiska osobného presvedčenia samotného držiteľa. Držiteľ musí teda preukázať okolnosti, z ktorých možno usudzovať na jeho dobromyseľnosť, teda okolnosti svedčiace o poctivosti právneho dôvodu nadobudnutia veci, resp. práva, nie samú dobromyseľnosť ako vnútorné presvedčenie - psychický stav. Súd poukazuje na to, že predmetom tohto súdneho sporu nie je šírka KNC parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X, ale v skutočnosti určenie, kadiaľ prechádza ich hranica so susednými pozemkami KNC parcela č. XXXX/X M. E. XXXX/X spolu s vymedzením plochy, ktorá by mala vlastnícky patriť žalobcovi. Z tohto dôvodu v tomto súdnom spore nie je právne významné, či šírka pozemkov KNC parcela č. XXXX/X M. E. XXXX/X mala byť iba 20 a či bola a či právny predchodca žalobcu posunul hranicu svojich pozemkov do pozemku suseda z opačnej strany a či stavebná komisia v roku 1982 merala, alebo nemerala skutočnú šírku pozemkov, resp. mala vedomosť o bežnej šírke pozemku 20 m. Z tohto dôvodu sa súd týmito skutočnosťami nezaoberal. Súd skúmal, kde sa nachádzala pôvodná hranica medzi pozemkami žalobcu a žalovaných 1/, 2/. Podľa vyššie uvedeného skúmal splnenie zákonom požadovaných predpokladov, t.z. či sa jednalo o spôsobilý predmet vydržania, či bola držba oprávnená, či bola nepretržitá po celej zákonom stanovenej doby 10 rokov.

5. V prejednávanej veci išlo o spôsobilý predmet vydržania, pretože žalované pozemky neboli vo vlastníctve štátu od spomínaného roku 1974 doteraz. K tvrdeniu žalovaných 1/, 2/, že neexistoval spôsobilý predmet vydržania, nakoľko predmet vydržania, a to parcela č. XXXX/X a parcela č. XXXX/X vznikli až v roku 2013 približne 2 mesiace predtým ako žalobca podal žalobu, súd uvádza, že keď sa chcel žalobca žalobou o určenie vlastníckeho práva o určenie svojho vlastníckeho práva k určitej ploche pozemku, ktorá je len časťou určitej parcely a táto parcela je evidovaná na liste vlastníctva na správe katastra vo vlastníctve inej osoby, nič iné mu nezostávalo, len si dať geodetom zamerať túto plochu, ku ktorej vlastníkom sa cítil byť s tým, aby ju geodet odčlenil od pôvodnej parcely a priradil jej číslo, pretože petit určovacej žaloby musí byť konkrétny a vykonateľný aj z pohľadu Katastrálneho zákona.

6. K druhej a tretej podmienke vydržania, že držba musí byť oprávnená súd zistil výsluchom strán sporu, svedkov i obhliadkou na mieste samom, že právni predchodcovia žalobcu, jeho rodičia a zároveň rodičia žalovaného 1/ nadobudli vlastníctvo k parcele č. XXXX/X od svojich rodičov na stavbu rodinného domu. A. B. st. otec žalobcu a žalovaného 1/ v roku 1968 postavil oplotenie pozostávajúce z kovových stĺpikov a drôtenej siete oddeľujúcej parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X od parcel č. XXXX/X M. E. XXXX za účasti jeho matky. Následne v roku 1974 A. B. st. kúpil od rodičov parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X, na ktorých postavil rodinný dom, kolaudovaný v roku 1978. Pôvodný plot pozostávajúci z kovových stĺpikov

a drôtovej siete bol v roku 1982 nahradený súčasnou betónovou podmurovkou a oplotením, ktoré žalovaní 1/, 2/ odstránili. Pred vybudovaním nového oplotenia v roku 1982 došlo k zameraniu pozemkov komisiou MNV. V zápisnici je uvedená len šírka pozemku. Po celú dobu užívania parciel č. XXXX/X M. E. XXXX/X neboli právni predchodcovia žalobcu nikým rušení, nikto, ani ich právni predchodcovia žalovaných 1/, 2/ nemali žiadne námietky alebo výhrady a tieto skutočnosti boli potvrdené jednotlivými svedeckými výpoveďami na obhliadke na mieste samom dňa 01.10.2015. Spôsob výsluchu svedkov na obhliadke bol vykonaný tak, ako bolo uvedené v zápisnici, pretože nešlo o výsluchy svedkov v uzavretej pojednávacej miestnosti, ale vo voľnej prírode bez oddelujúcich stien. V zápisnici je pri výsluchu svedkov použitý odkaz na výpoveď predchádzajúceho svedka z dôvodu hospodárnosti. Ak by aj súd na tieto výpovede svedkov na obhliadke vzhľadom na procesné námietky žalovaných 1/, 2/ neprihliadol, potom nebolo žiadnymi svedkami, ani listinami žalovaných 1/, 2/ preukázané rušenie dobromyseľnej držby žalobcu a jeho právnych predchodcov. Teda právni predchodcovia žalobcu od roku 1974 min. od roku 1982 (vybudovania nového oplotenia na mieste pôvodného) boli v dobrej viere, že parcela č. XXXX/X M. E. XXXX/X im patrí vo výmere ohraničenej plotmi a taktó vymedzenú ohraničenú parcelu dobromyseľne ako svoju užívali a v tomto užívaní neboli nikým rušení. Sporná plocha tvorená parcelami č. XXXX/X M. E. XXXX/X bola od roku 1968 oplotená a tvorila súčasť parcely č. XXXX/X a neskôršie od roku 1974 bolo súčasťou pozemku priliehajúceho k domu súp. č. 351. Tieto skutočnosti potvrdili svedkovia a zároveň nebola ani medzi stranami sporná. Z pohľadu času sa nikdy nestalo až do roku 2012 než bol žalobca vyzrotený o právnom stave vlastníctva užívaných pozemkov niečo, čo by pri obvyklej miere opatrnosti, ktorú bolo možné so zreteľom ku všetkým okolnostiam po žalobcovi a jeho právnych predchodcov požadovať, mohlo viesť k tomu, aby zistil, resp. zistili skutočné právne vzťahy. Žalobca a jeho právni predchodcovia, to platí aj pre žalovaných nenadobudli nehnuteľnosti, ktoré by nepoznali, ale boli na nich prevedené blízkymi osobami, pričom išlo o nehnuteľnosti rodinou bezprostredne užívané a preto nemali dôvod sa zaujímať o jeho parametre. V čase vzniku držby a následne aj ďalšie roky, a to až do doby niekoľko rokov po nežnej revolúcii v roku 1989 neexistoval internet z verejnosti dostupným katastrom nehnuteľností, ani súdny znalci a geodeti nezameriavali hranice pozemkov pomocou satelitných údajov presne na milimetre, ale iba s pásmom a kvôťami v prírode s prípustnou zákonom dovolenou odchýlkou pri meraní. V danej veci bola preukázanou právnych predchodcov žalobcu oprávnená držba, teda faktické ovládanie veci alebo vykonanie práva späť s vôľou nakladať s nimi ako so svojimi v dobrej viere, že držiteľovi veci patria v čase vzniku držby ako aj počas 10-ročnej i viac vydržacej lehoty. Túto dobrú vieru súd hodnotil objektívne nielen zo subjektívneho hľadiska, z hľadiska osobného presvedčenia samotného presvedčenia. Objektívnosť vyplýva zo skutočnosti, že po zameraní bolo zistené, že plot je vo vzdialenosti takmer 0,5 m od domu, tak ako je uvedené v Stavebnom povolení pre rodičov žalobcu zo dňa 23.05.1974 ako aj z toho, že Komisia pre výstavbu a obchod pri zameraní zo dňa 09.08.1982 nekonštatovala osadenie, resp. umiestnenie plotu do susednej parcely, ako aj skutočnosť, že oprávnený držiteľ nebol počas celej držby až do roku 2012 nikým rušený, ani susedmi, ani žalovanými 1/, 2/, ktorí si pri kúpe svojich pozemkov tieto nedali zamerať a rešpektovali hranice viditeľné v prírode. K sporu došlo až po zistení žalovaného 1/, že jeho otec predal žalobcovi svoj rodinný dom a jemu to nepovedal. Súd nemal pochybnosti o dobromyseľnosti žalobcu a jeho právnych predchodcov, ani o poctivosti právneho dôvodu nadobudnutia vlastníckeho práva k žalovanými nehnuteľnostiam v časti pozemku na strane susediacej s pozemkami žalovaných 1/, 2/ v predmete sporu. Súd zotrváva na svojom názore, že predmetom tohto konania nie šírka pozemkov KNC parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X, ale v skutočnosti určenie, kadiaľ prechádza ich hranica so susednými KNC parcelami č. XXXX/X M. E. XXXX/X spolu s vymedzením plochy, ktorá by mala vlastnícky patriť žalobcovi. Z tohto dôvodu v tomto súdnom spore nie je právne významné, či šírka pozemkov mala byť 20 m a či ich právny predchodca žalobcu posunul hranicu svojich pozemkov do pozemku suseda z opačnej strany a či stavebná komisia v roku 1982 merala alebo nemerala skutočnú šírku pozemkov, resp. mala vedomosť o bežnej šírke nových stavebných pozemkov 20 m. Na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním v tomto prípade nemajú žiadny vplyv ani rôzne vytyčovacie náčrty geodetov z roku 2012, ani merania z roku 1973, ani z iných rokov, pretože samotné merania a zakreslenia na papier pokiaľ nedošlo k novému vytyčeniu hranice v prírode, nemal žiaden vplyv na stojaci plot žalobcu a jeho právneho predchodcu a ich presvedčenie o dobromyseľnosti. V tomto konaní žiadna zo strán netvrdila a nepreukázala, že by počas vydržacej doby, resp. od rokov 1974 až 2012 bolo geodetom v prírode zistené posunutie spornej hranice. Vzhľadom

na uvedené súd žalobe vyhovel v celom rozsahu pre splnenie zákonných podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním podľa § 134 Občianskeho zákonníka. Týmto rozhodnutím nedôjde ani k porušeniu ústavného práva žalovaných 1/, 2/ podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR. Podľa citovaných ustanovení súd skúmal aj to, či nedošlo k porušeniu ústavnej zásady primeranosti spravodlivosti ochrany práv a teda, či nedošlo k hrubému nepomeru medzi právom žalobcu vlastníť nehnuteľnú vec a právom žalovaných 1/, 2/ vlastníť nehnuteľnú vec. Vzhľadom k tomu, že predmetom sporu bola malá časť pozemku v celkovej výmere 19 m², táto bola od začiatku ohradená a užívaná ako súčasť pozemkov a žalobcu a jeho právnych predchodcov už starou matkou žalobcu a žalovaného 1/ nikto túto skutočnosť nenamietal a nemal o nej pochybnosti vrátane žalovaných 1/, 2/ až do roku 2012 dospel súd k záveru, že nešlo o hrubý nepomer medzi právami vlastníť majetok žalobcom tak isto ako aj žalovanými 1/, 2/, či nedošlo k porušeniu ústavného princípu rovnosti spravodlivosti a ochrany práva vlastníť majetok.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalobcovi súd plnú náhradu trov konania proti žalovaným 1/, 2/, pričom podľa § 232 ods. 3 CSP súd určí lehotu na finančnú plnenie dlhšiu ako 3 dni vzhľadom na predpokladanú vyššiu výšku náhrady trov konania, kedy mnoho sa jednalo o mnoho úkonov právnej služby v prejednávanej veci a zároveň je tu zhoršená finančná situácia občanov vzhľadom na karanténne opatrenia v súvislosti s ochorením COVID.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podali včas odvolanie žalovaní 1/, 2/, ktorí žiadali, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. Namietali konštatovanie súdu prvej inštancie v tom smere, že v tomto súdnom spore nie je právne významné, že šírka pozemkov mala byť iba 20 m, keďže práve tieto skutočnosti majú rozhodujúci vplyv na posúdenie, či plocha, ktorej vlastníkom bol rozsudkom OS Trenčín určený žalobca, bol zo strany žalobcu, resp. právnych predchodcov dodržaný, alebo nie. Poukázali

na znalecký posudok A. N. O., súčasťou ktorého je aj geometrický plán overený strediskom geodézie dňa 11.04.1973, z ktorého zreteľne vyplýva, že šírka parcely č. XXXX/X má byť v prednej aj zadnej časti 20 m. Na základe tohto geometrického plánu vznikli okrem parcely č. XXXX/X v k.ú. C. D. aj parcely č. XXXX/X, E. XXXX/X, E. XXXX/X M. E. XXXX, t.j. všetci ich vlastníci si museli byť v tomto čase vedomí hraníc medzi jednotlivými pozemkami, a to, že šírka parcely č. XXXX/X má predstavovať v prednej aj zadnej časti asi 20 m. Tento geometrický plán overený 11.04.1973 bol ako listinný dôkaz v konaní zároveň predložený už aj žalovanými dňa 01.10.2015 počas obhliadky na mieste samom. Súčasťou tohto geometrického plánu bol aj výkaz plôch. To, že šírka parcely č. XXXX/X má v prednej aj zadnej časti 20 m vyplýva z poľného nákresu pre geometrický plán zo dňa 16.07.1979 aj zo samotného tohto geometrického plánu. Argumenty, že na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním nemajú vplyv ani rôzne vytyčovacie náčrty geodetov sú nelogické, keďže geometrický plán, ktorý bol technickým podkladom pre darovaciu zmluvu R1 153/74 a z jeho znenia vyplýva, že nové hranice sú označené železnými trubkami s tým, že stavba plotu, realizáciu ktorého spomína žalobca bola ohlásená zo strany právnych predchodcov až v roku 1982, údajmi ktoré neboli v súlade

so stavom právnym. Rovnako došlo k vytyčovaniu hraníc v prírode A. F. I. v roku 2012. Nové hranice boli v prírode označené železnými kolíkmi. Preto s posúdením dobromyseľnosti právnych predchodcov žalobcu ako ju vykonal v rozsudku okresný súd nesúhlasia. To, že sa vlastníč nezaujíma o parametre ním vlastnenej nehnuteľnosti, nemôže svedčiť o obvyklej miere opatrnosti z jeho strany. Svedok tvrdil, že keď ploty staval, nemerali šírku 20 m ako aj to, že neriešil rozdiel v šírke pozemku. V tejto dobe sa dávali pozemky v šírke 20 m. Nie je možné, aby žalobca vydržal nehnuteľnosti, ak žalobca, resp. právny predchodca vie, resp. pri zachovaní náležitej opatrnosti mohol vedieť, že oplotenie bolo vybudované na hranici medzi parcelami č. XXXX/X M. E. XXXX/X. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná so zreteľom na všetky okolnosti. Nemôže ich ospravedlňovať skutočnosť, že

v danej dobe neexistoval internet s verejne dostupným katastrom nehnuteľností, keďže možnosti oboznámenia sa s takýmito údajmi treba vždy posudzovať s ohľadom na ich technické možnosti a dostupné prostriedky danej doby. A. B. st. ako svedok uviedol, že postavil železný tyčkový plot, ktorý je na fotke z roku 2007 v roku 1996, teda keď ešte žili jeho rodičia, a to vinklový a pletivový, pričom on urobil betónový múrik. Železný tyčkový plot z roku 1997 sa nehýbal, je namieste pôvodného plotu. Od roku 1938 nie je pohnutý, len sa robila generálna oprava. Počas pojednávania však žalovaný 1/ tvrdenia svedka A. B. st. poprel, pretože uviedol, že železný tyčkový plot tam nebol a svedok ho staval v roku 1982. Rovnako svedkyňa M. B. uviedla, že prišla tam bývať v roku 1977 a po vydaji v roku 1968 rodinný dom už stál. Ploty sa robili asi až potom, už si to nepamätá. Svedkyňa M. P. uviedla, že betónová podmurovka bola postavená na mieste starého plotu, nerobili sa žiadne posuny ani doľava,

ani doprava. Nie je zrejmé z jej výpovede, kedy dané ploty boli postavené. Zo strany žalobcu v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, či vôbec a kedy bol min.

pred rokom 1982 postavený plot. Navyše uvedené parcely ešte v roku 1968 neexistovali a teda plot by nemohol mať vplyv na posudzovanie dobromyseľnosti žalobcu, resp. jeho právnych predchodcov. Poukázal na skutočnosť, že medzi parcelami č. XXXX/X M. E. XXXX/X plot vôbec neexistoval, a preto nemožno takýmto spôsobom odôvodňovať dobromyseľnosť v užívaní plochy žalobcom. Čo sa týka zápisnice č. 5 z roku 1982, vo vzťahu k tejto zápisnici sa spomína geometrický plán, pričom však nikde nie je uvedené jeho číslo. Muselo byť ísť o niektorý

z geometrických plánov spomínaných v konaní pred súdom prvého stupňa, pričom zo všetkých z nich vyplýva, že šírka parcely mala byť 20 m. Nikde nie je uvedený súhlas a podpis pani M. B. vlastníčky susedného pozemku s výstavbou a napojením plota, To, že A. B. st. si bol vedomý toho, že nedodržiaval hranicu určenú už v roku 1973 vyplýva aj zo spôsobu stavby jeho rodinného domu, teraz vo vlastníctve žalobcu, keď múry domu nestoja priamo

na plánovom vybetónovanom základe, ale sú posunuté ďalej smerom od hranice pozemku. Žalovaní teda trvajú na tom, že stavba plota, realizáciu ktorého spomína žalobca bola v roku 1982 ohlásená zo strany právnych predchodcov žalobcu s údajmi, ktoré neboli v súlade

so stavom právnym čo sa týka vzdialenosti umiestnenia plota. Tiež poukázal na skutočnosti novozistené zo strany žalobcov, kedy bolo zo štátneho archívu zistené, že zápisnica č. 5 z roku 1982 má úplné iné znenie, ktoré nekorešponduje s obsahom, štruktúrou, dátumom, programom a predmetom zápisnice č. 5 predloženej iba v kópii v súdnom konaní. Vzhľadom na tieto skutočnosti sú tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe zo dňa 22.08.2013, že žalobca a jeho právni predchodcovia od roku 1974 min. od roku 1982 užívali parcelu č. XXXX/X v k.ú. C. D. o rozlohe ohraničenej oplotením, tieto tvrdenia sú teda nepravdivé. Poukázali tiež

na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/169/2015 z roku 2016, ktorý prejednával obdobný prípad, v ktorom sa okrem iného konštatuje, že aj keby sa preukázalo, že právni predchodcovia žalobkyne súhlasili s výstavbou plota tak, ako je postavený, žalovaní by nemohli nadobudnúť spornú plochu vydržaním s tým, že pozemok bol žalovaným daný do osobného užívania rozhodnutím MNV v Medzilaborciach, a to v presne určenej výmere 671 m². Žalovaní nemohli užívať pozemok o väčšej výmere a byť dobromyseľní v tom, že im patrí. Museli vedieť, že stavali plot a stavajú ho na pozemku, ktorý im nepatrí. V závere tiež poukázali

na procesné pochybenia súdu prvej inštancie v tomto konaní, ktoré mali za následok porušenie práva na spravodlivý proces žalovaných. Z vyjadrenia svedkýň M. B., M. P., C. J., B. B. a C. B. počas obhliadky na mieste samom zo dňa 01.10.2015 vyplýva, že tieto súd nemal brať do úvahy, keďže svedkyne neboli vypočuté samostatne v neprítomnosti svedkov, ktorí ešte neboli vypočutí, nachádzali sa počas obhliadky na mieste samom a vypovedali všetky v prítomnosti ostatných svedkýň naraz, preto ich výpoveď bola očividne ovplyvnená prítomnosťou na predmetnej prehliadke. Konajúci súd musí byť schopný zabezpečiť oddelený výsluch svedkýň vo voľnej prírode

bez oddeľovacích stien. Právny zástupca žalovaných opakovane poukazoval na to, že mu neboli opakovane zo strany súdu doručované dokumenty zo strany konajúceho súdu, resp. opakovane nebol upovedomený o úkonoch zo strany konajúceho súdu. Pokyny sudkyne vo vzťahu

k znaleckému posudku boli vágnymi pojmami, z ktorého nemožno odvodiť, aký vplyv mali, resp. mohli mať postupy znalkyne pri vyhotovovaní znaleckých posudkov a jeho záverov. Následne došlo k vyčiarknutiu p. B. zo zoznamu znalcov a došlo teda následne

k zrušeniu jej ustanovenia za znalkyňu. Okrem toho poukázal na tú skutočnosť, že v úvodnej časti písomného vyhotovenia rozsudku je uvedený ako právny zástupca žalovaných JUDr. Ján Kasenčák a nie AK Vojčík & Partners, pričom JUDr. Jánovi Kasenčákovi bol zo strany okresného súdu doručený rozsudok. Napriek tomu, že ako právny zástupca žalovaných už niekoľko rokov nezastupuje. Vo svetle týchto uvádzaných faktov, teda o nedobromyseľnosti žalobcu, resp. jeho právnych predchodcov a s tým súvisiaceho nedodržania vydržacej lehoty

v trvaní 10 rokov ako aj procesných pochybení zo strany súdu prvého stupňa v konaní považujú porušenie práva žalovaných vlastníť majetok garantovaného v čl. 20 Ústavy SR, rozhodnutie preto považujú za nespravodlivé a protizákonné.

9. Žalobca sa k podanému odvolaniu ďalej písomne nevyjadril.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 24.02.2021, č.k. 5Co/67/2020-453 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s uznesením a vyslovil, že žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní 1/, 2/ dovolanie s tým, že uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.11.2023, sp. zn. 2Cdo/197/2021 bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.02.2021, sp. zn. 5Co/67/2020 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že konanie na odvolacom súde je postihnuté vadou zmätočnosti spočívajúcou v nepreskúmateľnosti, v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu. Nedostatok spočíva predovšetkým v tom, že odvolací súd svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo neodôvodnil, keď jeho rozsudok nespĺňa kritériá v zmysle § 393 ods. 2 CSP. Z rozsudku odvolacieho súdu nie je jasná odpoveď súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu na otázku „pokynov sudkyne“ k znaleckému dokazovaniu, na základe ktorých mala znalkyňa A. A. B. pri vyhotovení znaleckého posudku postupovať, ktoré neboli obsahom uznesenia Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 12C/132/2013 zo dňa 02.08.2016 ani žiadnej obsahovej časti znaleckého posudku. Toto namietali dovolatelia už v konaní pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní. Dovolací súd uviedol, že zo zápisnice o obhliadke na mieste samom dňa 18.10.2017 vyplýva, že sudkyňa znalkyni na mieste samom zadala úlohu zhodnú podľa uznesenia, zakresliť do mapy, ktorá je súčasťou žaloby, farebne hranicu, teda stred podmurovky, ktorá ešte stojí pôvodná a za jej koncom do stratena v častiach, kde jej hranica nie je sporná. Zo znaleckého posudku č. 15/2017 vyplýva, že úlohou znalca bolo po obhliadke na mieste samom, za účasti súdu a strán sporu, zakresliť do geometrického plánu A. I. F. zo dňa 17.07.2013, umiestnenie stredu sporného plota podľa pokynov sudkyne na obhliadke na mieste samom a vyjadriť sa, či sa nachádza na červenej strane, t.j. novej hranice ČKN parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X, k.ú. C. D. zakreslenej na uvedenom geometrickom pláne. Z rozhodnutia odvolacieho súdu v bode 20 síce vyplýva, že pokiaľ žalovaní namietali pokyny sudkyne, táto námietka neobstojí, pretože znalecký posudok nebol v konečnom dôsledku braný do úvahy pri výsledku tohto sporu. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu však vyplýva, že okresný súd v rámci zistenia skutkového stavu uviedol závery znalkyne A. A. B. a uvádza aj obsah vyjadrenia znalkyne zo dňa 20.06.2018 k námietkam žalovaných 1/, 2/. Pokiaľ teda odvolací súd v odôvodnení len skonštatoval, že súd prvej inštancie znalecký posudok A. B. nebral do úvahy bez toho, aby sa presvedčivo vysporiadal s výhradami žalovaných k pokynom sudkyne a k vágnemu pojmu, z ktorého nemožno odvodiť, aký vplyv mohli mať na postup znalkyne pri vyhotovovaní posudku a jeho závery. Toto konštatovanie nie je ozrejmene tak, aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti v rovine dohadov o tom, čo bolo vlastne úlohou znalca podľa pokynov sudkyne. Odvolací súd sa touto námietkou nedostatočne zaoberal. Ďalej dovolací súd konštatoval, že súd medzi inými zisťoval výmeru pozemkových parciel. Výmera nehnuteľnosti vyjadruje veľkosť, resp. mieru, ku ktorej sa vzťahuje právny úkon. Vyššia presnosť výmery spoľahlivejšie definuje konkrétnu nehnuteľnosť. Presnosť určenia výmery sa odvíja od momentu, kedy bol pozemok v teréne vymedzený, parcela bola zakreslená do mapy a výmera zaznamenaná do evidencie. Výmera parcely má právny a technický rozmer. Výmera nehnuteľnosti je povinný údaj pri vzniku, zmene alebo zániku práva a povinnosti k nehnuteľnostiam. Je vyjadrením plošného obsahu priemetu pozemku do zobrazovanej roviny v plošných metrických mierach. Inými slovami pretavenie reálnej situácie v zmyslami vnímanom priestore do číselného výsledku, získaného prostredníctvom matematického výpočtu hodnôt zistených geometrických rozmerov parcely, to znamená v posudzovanom prípade zistenie šírky a dĺžky susediacich parciel strán sporu a na to nadväzujúci plošný obsah, z toho logické odvodenie šírky a dĺžky spornej časti parcely, a na to nadväzujúci plošný obsah, určenie šírky a dĺžky susediacich parciel strán sporu nezahŕňajúcich spornú časť parcely a na to nadväzujúci plošný obsah predstavuje technickú stránku výmery, ktorej zistenie je úlohou znalca. Právna stránka a priradenie miery významu výmery k právnej skutočnosti v danom prípade vydržaniu ako spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva nie je úlohou znalca. Vzhľadom na absenciu vymedzenia obsahu pokynov sudkyne v súdnom spise záver o právnom alebo technickom rozmere „pokynov sudkyne“ nie je možné zaujať bez pochybností a je len v rovine dohadov.

12. Dovolací súd sa ďalej zaoberal výsluchom svedkyne na obhliadke dňa 01.10.2015, kedy súd uskutočnil obhliadku, o ktorej priebehu je v spise založená zápisnica. Zo zápisnice vyplýva, že obhliadky sa zúčastnili svedkovia A. B. L., M. B., M. P., C. J., B. B., ktorých okresný súd poučil a vypočul. Právna úprava obhliadky v § 126 OSP upravovala rámcovo postup súdu pri výsluchu svedka. Úlohou súdu bolo v rámci výsluchu svedkov sa postarať o to, aby osoby, ktoré budú v priebehu konania vypočuté ako svedkovia, neboli prítomné v pojednávacej miestnosti pri prednesoch účastníkov, ani pri vykonávaní dôkazov. Táto zásada sa transformovala do znenia § 199 ods. 1 CSP. Okresný súd k výsluchu svedkov uviedol, že „spôsob výsluchu svedkov na obhliadke bol vykonaný tak, ako bolo

uvedené v zápisnici, pretože nešlo o výsluchy svedkov v uzavretej pojednávacej miestnosti ale vo voľnej prírode bez oddeľujúcich stien.“ V zápisnici je pri výsluchu použitý odkaz na výpoveď predchádzajúceho svedka z dôvodu hospodárnosti. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že súd prvej inštancie riadne vykonal výsluch svedkov pri obhliadke na mieste samom tým spôsobom, ako to obhliadka na mieste samom umožňuje. K tomuto dovolací súd poznamenal, že na túto argumentáciu súdy síce reagovali, keď sa zaoberali spôsobom vedenia výsluchu svedkov, ale nedali konštruktívnu a presvedčivú odpoveď, v ktorej by sa vysporiadali jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom z hľadiska jej relevancie jednak spôsobu výsluchu svedkov ale aj spôsobu zápisu o výsluchu svedkov v zápisnici, keď z výsluchu C. J., B. B. a C. B. je vyslovene uvedené, že svedkyňa sa vyjadrila zhodne ako svedkyňa M. P.. V rozhodnutí odvolacieho súdu tak zjavne absentuje jasné a nespochybniteľné posúdenie žalovanými vznesenej námietky. Ani jeden zo súdov nižšej inštancie neuviedol, či vykonal výsluch svedkov samostatne bez ich vzájomnej prítomnosti alebo spoločne v ich vzájomnej prítomnosti. Zároveň dovolací súd dodal, že zrejme odpoveď na dovolateľmi namietanú argumentáciu nevyplýva ani zo zápisnice o obhliadke, keď táto síce obsahuje písomný záznam vrátane použitej skrátenej verzie záznamu výsluchu C. J., B. B. a C. B., pri ktorých je uvedené, že svedkyňa sa vyjadrila zhodne ako svedkyňa M. P., avšak z obsahu zápisnice nie je možné určiť, či došlo k výsluchu spoločne v organickej podobe spoločnej debaty, čo by predstavovalo nesprávny procesný postup v rozpore s § 199 CSP, resp. právnou úpravou § 126 OSP platnou v čase konania výsluchu alebo došlo k výsluchu svedkov jednotlivito bez ich vzájomnej prítomnosti v súlade s § 126 OSP. Odvolací súd tejto námietke dovolateľov nevenoval dostatočnú pozornosť a nedal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď, a nemôže bez pochybnosti uviesť, či nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu namietaného dovolateľmi. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj okresného súdu vyplýva, že svoje rozhodnutia o určení vlastníckeho práva k sporným pozemkom na základe vydržania, založili okrem iného aj na výpovedi svedkov z obhliadky dňa 01.10.2015.

13. Čo sa týka námietky dovolateľov, v ktorej žalovaní namietali, že v námietke zaujatosti zo dňa 26.05.2016 predchádzajúci právny zástupca žalovaných poukazoval na to, že mu opakovane neboli doručované dokumenty zo strany konajúceho súdu a túto zopakovali v dovolaní, kedy pôvodný právny zástupca nebol upovedomený o úkonoch, a to rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 01.10.2015, predvolanie na obhliadku na mieste samom dňa 19.03.2016, na mieste samom dňa 27.06.2016, či upovedomenie o zmene termínu obhliadky 06.07.2016. Eventuálne nedoručenie písomnosti môže založiť porušenie práv na spravodlivý proces, pretože ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, je súd povinný doručovať písomnosti tomuto zástupcovi.

14. Ďalej dovolatelia namietali novo zistenú skutočnosť zistenú skutočnosť v súvislosti so zápisnicou č. 5, ktorou sa odvolací súd zaoberal podľa dovolateľov nedostatočne, kedy uviedol, že pokiaľ žalovaní v odvolaní poukazujú na rôzne znenie zápisnice z roku 1982, jedná sa o nový dôkaz, na ktorý odvolací súd v rámci uzavretia dokazovania pred súdom prvej inštancie už prihliadať nemôže a nebude. Ustanovenie § 366 CSP vychádza zo zásady koncentrácie konania podľa § 153 a § 154 CSP, kedy prostriedky procesného útoku a obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto nie sú uplatnené včas ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Právo novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Opravný prostriedok s právom tzv. novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy, to znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a obrany, ktoré neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok vylúčenia sudcu, nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejme, o ktorý z uvedených prípadov v súdnej veci ide.

15. V konečnom dôsledku potom najvyšší súd ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie žalovaných je nielen prípustné, ale tiež dôvodné, pretože je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 431 ods. 1 CSP s tým, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu, a preto dovolací súd nepristúpil k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie

žalovaných týkajúcich sa nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto bolo rozhodnutie odvolacieho súdu zrušené a vrátené odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

16. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v nadväznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a zároveň naňho odkazuje.

17. S účinnosťou od 01.07.2016 prijatím zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

18. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácie konania, ak by boli v neprospech strany.

19. S prihliadnutím na tú skutočnosť, že návrh zo strany žalobcov napadol na súd prvej inštancie dňa 21.08.2013, avšak s tým, že súd prvej inštancie už rozhodoval za účinnosti Civilného sporového poriadku, odvolací súd ďalej pokračoval v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku tak, ako je vyššie uvedené, s výnimkou predpokladanou v ust. § 470 ods. 2 CSP.

20. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov ako aj prednesov účastníkov vyplynuli. Neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie súd použil správny právny predpis, správne ho vložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si aj odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu na ne poukazuje v súlade s § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam dodáva.

21. Vydržanie vlastníckeho práva je jeho nadobudnutie v dôsledku kvalifikovanej držby veci vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera je podľa platnej úpravy daná so zreteľom k všetkým okolnostiam veci. Opakom ovládania veci držiteľom, je nečinnosť vlastníka. Vydržanie tak hojí predovšetkým vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu v prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nadobúdateľ nemohol pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť, alebo tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci oprávneným držiteľom a po splnení ďalších podmienok ju vydrží. Účelom vzniku inštitútu vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym.

22. Čo sa týka definície veci spôsobilej, vydržaním nemožno nadobudnúť vlastníctvo veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb. Faktom je, že v právnej praxi vznikli pred časom pochybnosti o tom, či spôsobilým predmetom vydržania môže byť aj časť pozemku tak, ako uvádza vo svojom odvolaní žalovaný s tým, že nemožno súhlasiť s názorom, že zákonnú podmienku držby by nespĺňal pozemok, ktorý by nebol samostatne geodeticky oddelený, pričom teda možno konštatovať, že predmetom právnych vzťahov sú tiež veci nehnuteľné a takýmito vecami sú aj pozemky. Pozemkom sa rozumie časť prirodzeného povrchu zemského, ktorá je oddelená od susedných častí trvale viditeľných rozhrančením hranicou správnou alebo držbou alebo sa od nich líši užívaním alebo obhospodarovaním. Časť parcely, ktorá bola v držbe inej osoby ako vlastníka tejto parcely je pozemkom a pozemok ako nehnuteľnú vec je možné vydržať. Pokiaľ teda žalovaný v odvolaní namieta, že pozemok,

ktorý je predmetom tohto sporu nebol spôsobilým predmetom vydržania, tento názor nie je vecne správny, pretože ako vyplýva z vyššie uvedeného aj časť parcely môže byť predmetom vydržania bez ohľadu nato, či má samostatné parcelné číslo alebo nie, pretože v opačnom prípade by sme popierali samotný zmysel inštitútu vydržania.

23. V prejednávanej veci sa jedná fakticky o spor o hranicu, kde podstatnou časťou sporu o hranicu je v zásade vyriešenie vlastníctva určitej plochy, ktorá je medzi vlastníkmi susedných nehnuteľností sporná. Pokiaľ je teda v žalobe tvrdené, že bola posunutá hranica, bude na mieste zisťovať, či k posunu tejto hranice došlo. Pokiaľ posun hranice nebude preukázaný, bude to dôvodom na zamietnutie žaloby. Ak je teda v žalobe tvrdené, že hranica je posunutá, bude predovšetkým potrebné zisťovať, či nemohlo dôjsť k vydržaniu vlastníckeho práva sporného pásu zeme.

24. Ak účastník konania napadá správnosť existujúcej hranice preto, že uplatnil vlastnícke právo v časti susednej parcely, a to k ploche, ktorá doteraz nebola geometricky z tejto susednej parcely vyčlenená, pričom svoje vlastnícke právo dovodzuje z vydržania, alebo z právneho úkonu, ktorý nebol zapísaný v pozemkovej knihe a podobne, ide o zistenia, či sa žalobca stal vlastníkom plochy, ktorá podľa pozemkovej knihy, prípadne podľa evidencie nehnuteľnosti je vedená ako vlastníctvo žalovaného. Tu je potrebný znalecký posudok zodpovedajúci predpisom o vyhotovení geometrického plánu, v ktorom znalec spornú plochu vymedzí podľa výsledkov zistenia súdu a podľa tohto posudku potvrdeného príslušným strediskom geodézie možnosť riešiť potom rozsudkom.

25. Následne potom pri posudzovaní dobromyseľnosti pri samotnej držbe hrá rozhodujúcu rolu aj tzv. ospravedliteľný skutkový omyl. Pokiaľ sa nadobúdateľ nehnuteľnosti chopí držby časti parcely, ktorú nekúpil, môže byť so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že je vlastníkom aj tejto časti. Jedným z hľadísk pre posúdenie ospravedliteľnosti omylu držiteľa je v takomto prípade pomer plochy kúpeného a skutočne držaného pozemku. Pokiaľ sa nadobúdateľ nehnuteľnosti na základe právnej skutočnosti spôsobilý k nadobudnutiu vlastníckeho práva chopí držby pozemku, na ktorý sa táto právna skutočnosť nevzťahuje, môže byť so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že je vlastníkom aj tohto pozemku. Jedným z hľadísk pre posúdenie ospravedliteľnosti omylu držiteľa je v takomto prípade pomer plochy nadobudnuteľného a skutočne držaného pozemku. Ospravedliteľný skutkový omyl v prípade vydržania pozemku je taký, kedy pomer plochy kúpeného a skutočne vydržaného pozemku nesvedčí v prospech fakticity. Každopádne však pôjde o posúdenie každého konkrétneho prípadu a ťažko vyjadriť túto tézu akýmkoľvek číselným zlomkom.

26. Suma sumárum vydržanie je teda v platnom znení Občianskeho zákonníka definované tak, že oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu 10 rokov pokiaľ ide o nehnuteľnosť. Takto však nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom stanovených právnických osôb. Do doby vydržania sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre počiatok a trvanie vydržacej doby sa použijú primerane ustanovenia o behu premlčacej doby. Pokiaľ ide o oprávnenú držbu, oprávnený držiteľ je charakterizovaný tak, že ide o držiteľa, ktorý je so zreteľom k všetkým okolnostiam v dobrej viere o tom, že mu vec alebo právo patrí. V pochybnostiach sa má zato, že držba je oprávnená. Dobrá viera oprávneného držiteľa sa však musí posudzovať nie

z hľadiska subjektívneho presvedčenia držiteľa, ale so zreteľom ku všetkým objektívnym okolnostiam, z ktorých možno dôvodne presvedčenie držiteľa usudzovať. Ak vznikne pochybnosť, či držba je oprávnená alebo neoprávnená, platí vyvrátiteľná právna domnienka, že držba je oprávnená. Vydržacia doba je rovnako upravená tým spôsobom, že je potrebné, aby táto držba bola nepretržitá. Po celú vydržaciu dobu teda musí byť u vydržateľa splnená požiadavka nakladania s vecou ako so svojou, a to so zreteľom ku všetkým okolnostiam

v dobrej viere, že mu vec patrí. Ak držiteľ prestane byť v dobrej viere, stáva sa automaticky držba neoprávnenou a pri novom vzniku oprávnenej držby sa beh pôvodne vydržacej doby neobnovuje. V takomto prípade vydržacia doba počína plynúť znova od začiatku.

27. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti parcela č. XXXX/X, E. XXXX/X, E. XXXX/X, E. XXXX/X titulom kúpnej zmluvy zo dňa 27.07.2007, kedy tieto nehnuteľnosti kúpil od svojich rodičov A. B. L. a M. B. s tým, že ako vyplýva z čl. 2 predmetnej kúpnej zmluvy, predávajúci, to znamená rodičia žalobcu, predávajú nehnuteľnosti spolu s príslušenstvom, ktorými sú

vonkajšie úpravy, ploty, chodníky. Ďalšiu nehnuteľnosť, to znamená, parcela č. XXX/X, získava žalobca titulom kúpnej zmluvy zo dňa 22.06.2007, a to parcela č. XXXX/X od žalovaných 1/, 2/, F. B. a G. B.. Zároveň je z vykonaného dokazovania nesporné, že žalovaný je vlastníkom susedných nehnuteľností, parcela č. XXXX/X, E. XXXX, E. XXXXX/X, E. XXXX/X na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.05.2003, kedy žalovaní 1/, 2/ kupujú túto nehnuteľnosť od právnych nástupcov po starej mame žalobcu a žalovaného 1/ s tým, že ako vyplýva z rozhodnutia obce Mníchova Lehota, Čj 658/2013 (viď č.l. 26) predmetnom kúpnej zmluvy z roku 2003 bolo okrem pozemkov aj rodinný dom, pričom súčasťou tejto kúpnej zmluvy bol znalecký posudok č. 65/2003, z ktorého vyplýva, že predmetom kúpy bol rodinný dom, uličný plot bol vybudovaný v roku 1970 v predzáhradke rodinného domu o dĺžke 28 m, maštaľ, šopa, pričom predmetom znaleckého ocenenia a kúpy nebol plot medzi parcelami č. XXXX, E. XXXX/X. Zo zápisnice č. 5 spísanej dňa 09.08.1982 Komisiou pre výstavbu pri MNV v Mníchovej Lehote zároveň vyplýva, že táto sa týka výstavby oplotenia predzáhradky pred rodinným domom právneho predchodcu žalobcu (otca žalobcu a žalovaného 1/) od parcely č. XXXX/X s tým, že z tejto zápisnice je zrejmé, že v čase jej spisovania už existovalo oplotenie medzi parcelami č. XXXX/X M. E. XXXX/X, pretože oplotenie predzáhradky sa malo napojiť na ohradu M. B., terajšej vlastníčky parcely č. XXXX, to znamená, starej mamy žalovaného 1/, od ktorej právnych nástupcov žalovaný 1/ svoju nehnuteľnosť kupoval. Rodinný dom, v ktorom v súčasnosti býva žalobca spolu so svojimi rodičmi postavil jeho otec A. B. a manželka na základe rozhodnutia o prípustnosti stavby zo dňa 23.05.1974 (viď č.l. 3) s tým, že z výsluchu svedka A. B. st., otca strán sporu vyplýva, že podmurovku aj pôvodné betónové pásy stavaj on v rokoch 1976 - 1977 s tým, že podmurovku spravil a umiestnil po dohode s rodičom, teda s mamou, pričom J. D. je sused z pravej strany. Ako ďalej vyplýva zo zápisnice č. 5 z roku 1982, komisia pred stavbou podmurovky a plotov vpredu namerala šírku pozemkov 21,40 m.

28. Z vykonaného dokazovania, a to z výsluchov ako žalobcu tak žalovaného, ako aj ich rodičov zároveň vyplýva, že pokiaľ žalovaní 1/, 2/ kupovali v roku 2003 pozemky, nedali ich premerať, pretože veril otcovi. Všetci ostatní svedkovia, to znamená M. B., M. P., C. J., B. B., C. B., teda osoby, od ktorých boli nehnuteľnosti kúpené, uviedli, že počas života starej mamy, to znamená právnej predchodkyne žalovaných 1/, 2/, žiadne spory o hranicu medzi nimi neboli s tým, že pokiaľ v čase, kedy sa pozemky kupovali, geodet pozemky nemeral a vždy sa pozemky považovali za vlastníctvo strán, prípadne právnych predchodcov „od plotu k plotu“. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie vykonal riadny výsluch svedkov pri obhliadke na mieste samom tým spôsobom, ako to obhliadka na mieste samom umožňuje. Účelom takejto obhliadky je práve na tvare miesta zistiť skutočné faktické a užívacie stavy. Je prirodzené, že pokiaľ došlo k vybudovaniu oplotenia v dávnych dobách, že svedkovia si presne nevedeli a nemohli spomenúť, kedy konkrétne bol plot postavený, skôr naopak, pokiaľ by svedkovia vedeli uviesť presný dátum vzniku oplotenia, toto by nasvedčovalo tomu, že ich výpoveď bola vopred ovplyvnená niektorou zo strán sporu. Všetci svedkovia vypočutí na mieste samom potvrdili dlhodobý nerušený užívací stav sporných nehnuteľností tak, ako ich tvrdil vo svojej žalobe žalobca. Nie je rozhodné, či k výstavbe plotu došlo v roku 1968 alebo v roku 1982, pretože po celý čas boli nehnuteľnosti užívané v takých hraniciach, ako tvrdil žalobca, pretože nikto zo zúčastnených strán okrem žalovaného 1/ nepopieral hranice, v rámci ktorých sa jednotlivé pozemky užívali. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje predovšetkým na výpoveď A. B. staršieho, ktorý sám plot budoval, je otcom strán sporu, tento potvrdil, že podmurovka k plotu sa robila v roku 1982 po obhliadke komisiou, ktorej zápisnicu súdu predložil s tým, že ani jeden zo svedkov netvrdil, že by došlo k sporom medzi vlastníkami susedných pozemkov. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na konzistentnosť výpovede A. B. staršieho, pretože je zrejmé, že konaniu pred súdom ako takým predchádzalo správne konanie, to znamená, že žalobca so žalovaným mali spor, ktorý sa pokúšali mimosúdne vyriešiť pred orgánom obce a už v rámci tohto konania boli vypočúvaní ako žalobca tak žalovaní 1/, 2/, avšak aj ich rodičia, to znamená A. B. starší s matkou, v rámci ktorého sa riešila sporná hranica medzi ich nehnuteľnosťami v ich vlastníctve. Ťažko tu potom hovoriť o tom, že by svedok A. B. starší so svojou manželkou neboli ovplyvnení, pretože je zrejmé, že spory medzi stranami sporu trvajú od roku 2012 a konaniu pred súdom tak predchádzalo správne konanie, a preto svedkovia už dopredu vedeli, čo bude predmetom ich výsluchu. Okrem toho konzistentnosť výpovede svedka A. B., ktorý sám plot stavaj, spočíva aj v jeho výsluchu na pojednávaní, ktoré predchádzalo obhliadke na mieste samom, ktorý potvrdil pri výsluchu ako na pojednávaní dňa 03.11.2014, tak aj pri obhliadke na mieste samom

dňa 01.10.2012, že on postavil železný tyčkový plot v čase, keď žili ešte jeho rodičia, a to vinklový a pletivový, on robil betónový múrik, pričom tam prišla neskôr betónová ohrada. Nebolo zároveň sporné, že v čase, keď sa plot stavala, sa nevolal geodet a hranice zameriavať nedával. Na druhej strane aj samotný žalovaný pri výsluchu na pojednávaní (viď č.l. 95) uviedol, že plot stavala v roku 1982 A. B. starší.

29. Je pravdou, že žalovaní 1/, 2/ v odvolaní namietali spôsob výsluchu svedkov pri obhliadke na mieste samom zo dňa 01.10.2012 (viď č.l. 111 - 113). Mali za to, že výpoveď svedkov nemala byť braná do úvahy, pretože svedkyne neboli vypočuté samostatne v neprítomnosti ostatných svedkov, nachádzali sa všetci spoločne na mieste samom a vypovedali v prítomnosti ostatných svedkýň naraz, a preto ich výpoveď bola očividne ovplyvnená prítomnosťou na predmetnej prehliadke. Účelom obhliadky na mieste samom je stotožniť stav právny so stavom faktickým s tým, že pokiaľ prebieha výsluch vo voľnej prírode, je ťažko predstaviteľné, akým spôsobom by bol zabezpečený výsluch svedkov oddelene

bez toho, aby sa navzájom ovplyvňovali. Účelom výsluchu svedkov na mieste samom bolo zistiť, či plot, ktorý stojí medzi pozemkami, tam stojí dlhodobo, prípadne či došlo úmyselným konaním žalobcu prípadne jeho právneho predchodcu k posunutiu hranice na úkor žalovaných 1/, 2/. Žiaden zo svedkov nevypovedal o prípadnom úmyselnom posunutí hranice, avšak, ako už bolo vyššie uvedené, podstatné pre posúdenie dobromyseľnosti zo strany žalobcu a jeho právneho predchodcu je výpoveď práve právneho predchodcu žalobcu, to znamená otca žalobcu a žalovaného 1/, vrátane tej skutočnosti, že tomuto konaniu predchádzalo správne konanie pred obecným úradom, v rámci ktorého už strany sporu mali vedomosť o tom, čo je predmetom tohto konania. Preto obrana žalovaných 1/, 2/ v tom smere, že došlo k svojvoľnému posunutiu hranice na jeho úkor zo strany jeho právneho predchodcu, zostalo len v rovine tvrdení, pretože nikto zo zúčastnených strán, svedkov, ani listinných dôkazov túto jeho výpoveď nepotvrdil.

30. S prihliadnutím na tú skutočnosť, že po obhliadke na mieste samom bolo potrebné v prejednávanej veci ustanoviť znalca, ktorý by zidentifikoval polohu plota, ktorý by mal tvoriť hranicu medzi pozemkami a zároveň zistiť, či tento plot je postavený na mieste, ktoré zodpovedá skutočným vlastníckym vzťahom podľa pozemkovej knihy, súd prvej inštancie v prejednávanej veci uznesením zo dňa 01.10.2015, č.k. 12C/132/2013-118 ustanovil znalkyňu A. A. B. z odboru geodézie, ktorej úlohu vymedzil tak, že jej úlohou bude vytýčiť vlastnícku hranicu medzi pozemkami navrhovateľov CKN parcely č. XXXX/X, E. XXXX/X a žalovaných 1/, 2/ parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X, a to v strede pôvodného betónového múrika stojaceho na hranici pozemkov účastníkov minimálne 50 cm od garáže priebežne ku koncu parciel č. XXXX/X, E. XXXX/X dozadu k CKN parcele č. XXXX M. E. XXXX/X a priebežne ku koncu CKN parcely č. XXXX/X, E. XXXX/X dopredu, a ak zasahuje v prírode takto zistená hranica pozemkov navrhovateľov č. XXXX/X, č. XXXX/X, k.ú. C. D. do pozemkov odporcov 1/, 2/ parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X, k.ú. C. D., oddeliť túto časť geometrickým plánom. Znalčka si 09.03.2016 prevzala spis s tým, že znalčka súdu dňa 31.03.2016 oznamuje, že zvolala strany sporu na 19.03.2016 na miesto samé, avšak jej neoblo možné vykonať zameranie preto, lebo došlo k chybnému uvedenému parcelnému číslu v uznesení súdu prvej inštancie. Následne súd prvej inštancie vytýčil 27.06.2016 obhliadku na mieste samom, kedy faktom je, že na túto obhliadku zavola ako navrhovateľa vrátane právneho zástupcu a žalovaných 1/, 2/ vrátane znalkyne, avšak nepredvolal na túto obhliadku právneho zástupcu žalovaných 1/, 2/ (zrejme z dôvodu, že nemal k dispozícii spis, ktorý bol v tom čase u znalkyne), avšak nakoniec tento termín sa obhliadka neuskutočnila, nakoľko súd stanovil nový termín obhliadky na 06.07.2016 s tým, že tento termín obhliadky bol rovnako zrušený a zároveň bol v tom čase ustanovený právny zástupca žalovaných vyzvaný na preloženie plnej moci z dôvodu, že súd túto plnú moc nemal k dispozícii, pretože celý spis sa nachádzal u súdom ustanovenej znalkyne. Z toho teda vyplýva, že k obhliadke rovnako dňa 06.07.2015 nedošlo a súd prvej inštancie uznesením zo dňa 02.08.2016 č.l. 172 mení znaleckú úlohu pre súdom stanovenú znalkyňu, kedy úlohou znalkyne bude po obhliadke na mieste samom za účasti súdu a strán sporu zakresliť do geometrického plánu A. I. F. zo dňa 17.07.2003, ktorý predložil žalobca so žalobou, umiestnenie stredu sporného plota podľa pokynov sudkyne na obhliadke na mieste samom a vyjadriť sa, či sa nachádza na červenej čiare, t.j. na novej CKN hranici parcely č. XXXX/X, E. XXXX/X, k.ú. C. D., zakreslenej na geometrickom pláne. V konečnom dôsledku sa obhliadka na mieste samom uskutočnila dňa 18.10.2017 za prítomnosti ako žalobcu, jeho zástupcu, žalovaných 1/, 2/ a ich zástupcu, kedy sudkyňa znalkyni na mieste samom zadala úlohu zhodnú podľa uznesenia, zakresliť do mapy, ktorá je súčasťou žaloby, farebne hranicu stred podmurovky, ktorá stojí pôvodná a za jej koncom

do stratená v častiach, kde hranica nie je sporná, pričom zároveň dochádza k zameraniu pozemkov. Následne znalkyňa vypracovala znalecký posudok č. 15/2017 s tým, že na základe výhrad zo strany žalovaných následne súdom ustanovená znalkyňa súdu oznámila, že končí so znaleckou činnosťou s tým, že bola vyčiarknutá zo zoznamu znalcov a preto súd prvej inštancie uznesením zo dňa 12.07.2018, č.k. 12C/132/2013-249 zrušil ustanovenie za znalkyňu pre A. A. B. dňom jej vyčiarknutia zo zoznamu znalcov dňa 22.06.2018.

31. Súd prvej inštancie následne v prejednávanej veci, kde na základe žiadosti oboch právnych zástupcov na pojednávaní dňa 20.02.2019 ustanovil v poradí druhú znalkyňu A. N. O., ktorej úlohou bude vykonať kontrolu výkazu výmer nového stavu CKN parcel č. XXXX/X, E. XXXX/X, E. XXXX/X M. E. XXXX/X, k.ú. C. D. v geometrickom pláne A. I. F. zo dňa 17.07.2013, ktorý predložil žalobca so žalobou a uviesť, či sú výmery správne, ak nie sú správne, uviesť správne výmery. Žiadna zo strán sporu nenamietala takto stanovenú znaleckú úlohu s tým, že na základe tohto uznesenia súdom ustanovená znalkyňa vypracovala v poradí druhý znalecký posudok č. 15/2019. Ako vyplýva zo záverov tohto znaleckého posudku dňa 17.07.2013 bol vyhotovený geometrický plán na oddelenie parcel č. XXXX/X M. E. XXXX/X A. I. F. overený dňa 17.07.2013, pričom tento geometrický plán vychádzal z vytyčovacieho náčrtu č. 816. Týmto geometrickým plánom bol zmenený priebeh vlastníckej hranice medzi parcelami č. XXXX/X M. E. XXXX/X, s tým, že v čase vyhotovenia tohto geometrického plánu mal jeho vyhotoviteľ vychádzať z priebehu vlastníckej hranice medzi parcelami registra „C“ č. XXXX/X M. E. XXXX/X, vytvorený geometrickým plánom č. 3635924-105/06 na oddelenie parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X a z priebehu vlastníckej hranice medzi parcelami registra „C“ č. XXXX/X M. E. XXXX/X, určená geometrickým plánom č. 3635924-12606 na zameranie prístavby rodinného domu parcela č. XXXX/X a nie z priebehu vlastníckych hraníc určiť určeným vytyčovacím náčrtom č. XXX. Ďalej znalkyňa porovnala jednotlivé výmery z tohto geometrického plánu a konštatovala, že v čase vyhotovenia geometrického plánu bol nesprávne zidentifikovaný doterajší stav a výkaz výmer bol vyhotovený nesprávne. Tento geometrický plán č. 36335924-113-13 na oddelenie parcel č. XXXX/X M. E. XXXX/X nie je ešte v katastri nehnuteľností zapísaný, avšak zo súradníc podrobných bodov zadaných v tomto geometrickom pláne vychádzal vyhotoviteľ ďalšieho geometrického plánu č. XXXXXXXX-XXX-XX na zameranie prístavby na parcele č. XXXX/X, ktorý bol overený Okresným úradom Trenčín pod č. XXX/XX. Tento geometrický plán bol zapísaný do katastra nehnuteľností pod č. zmeny 1053/18 a vytvoril technický podklad kolaudačného rozhodnutia SU 4622017-IZ, ktorá riešila zmenu dokončenia stavby terasu pri rodinnom dome súp. č. XXX. Zápisom tohto geometrického plánu sa zmenilo geometrické a polohové určenie parcely registra „C“ č. XXXX/X, E. XXXX/X, E. XXXX/X M. E. XXXX/X. Premietnutím tohto geometrického plánu vzniklo duplicitné vlastníctvo parcel č. XXXX/X, E. XXXX/X, E. XXXX/X M. E. XXXX/X v častiach, ktoré sú označené v geometrickom pláne z roku 2013 ako parcely registra „C“ č. XXXX/X M. E. XXXX/X. V súčasnosti grafické znázornenie doterajšieho stavu KN v geometrickom pláne č. 36335924-113-13 zodpovedá platnému stavu v KN a výmery parcel uvedených v novom stave a výkazu výmer sú správne, nakoľko zápisom geometrického plánu na zameranie prístavby na parcele č. XXXX/X do KN pod č. zmeny 577/17 bolo zapísaný priebeh vlastníckych hraníc parcela registra „C“ č. XXXX/X M. E. XXXX/X podľa geometrického plánu č. 36335924-113-13. Súčasťou tohto znaleckého posudku je rekonštrukcia podľa geometrického plánu č. 762-108/1973 znalecký nákres o priebehu hraníc podľa geometrických plánov z roku 2006 (geometrický plán č. 105/06) rovnako znalecký nákres hranice podľa vytyčovacích náčrtov 816 817, ako aj znalecký nákres priebehu hraníc podľa geometrického plánu z roku 2013.

32. Čo sa týka námietky odvolateľov vo vzťahu k zápisnici z roku 1982, kedy títo poukazovali na tú skutočnosť, že žalovaní v rámci odvolania poukázali na novozistenú skutočnosť, kedy v Štátnom archíve v Trenčíne našli archivované všetky zápisnice spísané komisiou pre výstavbu, avšak v roku 1982 zápisnica č. 5 má úplne iné znenie ako zápisnica č. 5, ktorú predložili žalobcovia po tomto spore. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že tento dôkaz predložený žalovanými v odvolaní považuje za novotu v odvolacom konaní. Na takýto dôkaz, ktorý je prostriedkom procesného útoku alebo obrany v zmysle § 149 CSP a je uplatnený žalovaným až po okamihu zákonnej koncentrácie konania, teda vyhlásením dokazovania súdom prvej inštancie za skončené (§ 154 CSP), by mohol odvolací súd prihliadať len za podmienok stanovených v § 366 CSP, teda, ale ak sa a) týka procesných podmienok, b) sa týka vylúčenia sudcov alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť ním preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli

mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ho odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní

pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd však v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho z týchto dôvodov § 366 CSP pre použitie novôt zo strany žalovaného v odvolacom konaní. Novoty uplatnené žalovanými sa netýkajú procesných podmienok, medzi ktoré patrí napríklad právomoc, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania, litispendencie, neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej věci rei iudicatae, spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom, procesná spôsobilosť a podobne. Netýkajú sa ani vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu, pretože námietky zo strany žalovaných vo vzťahu k sudkyňi, ktorá prejednávala vec na súde prvej inštancie, sa týkali postupu sudkyne v konaní, čo nie je dôvodom na vylúčenie sudcu a zároveň sa netýkajú ani nesprávneho obsadenia súdu. Zároveň sa ani nejedná o dôkaz, kedy žalovaný bez svojej viny tento nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a toto ani samotný žalovaný netvrdí, pretože nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný predkladá tento dôkaz až v rámci podaného odvolania, keď pôvodná zápisnica č. 5 z roku 1982, z ktorej žalobca odvodzuje svoju dobromyseľnosť, bola pripojená už k žalobe vo veci samej. Novotami žalovaných nemá byť ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Toto súvisí s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, teda, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto inej vady môže byť napríklad nesprávne realizované poučenie zo strany súdu, pochybenie pri vykonávaní dokazovania, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami a pod. Žalovaný vo svojom odvolaní ani takúto konkrétnu vadu netvrdí a odvolací súd sám takúto vadu po preskúmaní veci nezistil. Je pravdou, že zákon rozlišuje zároveň medzi tzv. sudcovskou koncentráciou konania v § 153 CSP a zákonnou koncentráciou konania podľa § 154 CSP s tým, že s prihliadnutím na prechodné ustanovenia Civilného sporového poriadku tak, ako bolo vyššie uvedené s prihliadnutím na tú skutočnosť, že spor v prejednáwanej veci začal za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, nie je možné použiť ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania, avšak na druhej strane je súd povinný použiť ustanovenia o zákonnej koncentrácii konania v zmysle § 154 CSP, ktorá znamená, že procesné úkony strán sporu, ktoré koncentrácii konania podliehajú, nespôsobujú ex lege procesnoprávne účinky, ak sú uplatnené po vyhlásení uznesenia, ktorým sa konanie končí. Súd vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania

na pojednávaní, ktoré nebolo odročené za účelom vykonania ďalšieho dokazovania, a to po tom, čo strany sporu prednesú záverečné reči. Po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania súd vyhlási rozsudok. Zákonnú koncentráciu konania môžeme chápať v zmysle materiálnom a v zmysle striktno normatívnom s tým, že, ako konanie na súde prvej inštancie, tak aj odvolacie konanie predstavuje jeden celok, t. z., že vyhlásenie uznesenia o skončení dokazovania pred súdom prvej inštancie je moment, po ktorom už na účely ďalšieho, čiže odvolacieho konania nebudú v zásade nové prostriedky procesného útoku a obrany prípustné. V materiálnom zmysle je zákonná koncentrácia konania totožná s neúplnou apeláciou, ktorá znamená, že prostriedky procesného útoku a obrany sú koncentrované vo fáze konania

pred súdom prvej inštancie. Z tohto potom následne vyplýva, že pokiaľ žalovaný v odvolaní predložil zápisnicu č. 5 z roku 1982, ktorá má odlišné znenie ako zápisnica č. 5, ktorú predložil v konaní žalobca, odvolací súd sa týmto novým dôkazom nezaoberal z dôvodu, že žalovaní neuviedli vo svojom odvolaní, čo im bránilo v tom, aby tento dôkaz predložili pred súdom prvej inštancie do momentu vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, a preto na tento novopredložený dôkaz odvolací súd v odvolacom konaní ďalej neprihliadal.

33. Takže suma sumárum, pokiaľ vychádzame z ust. § 134 ods. 1, 2, 3, 4 OZ, toto ustanovenie nadväzuje na právnu úpravu držby v § 129 a nasl.. Vydržanie je osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona ex lege pri splnení požadovaných predpokladov: a) musí byť spôsobilý predmet vydržania, b) držba musí byť oprávnená, c) držba musí byť nepretržitá počas celej zákonom stanovenej doby, kedy u nehnuteľností sa jedná o 10-ročnú vydržaciu dobu a do uplynutia tejto doby sa započítava aj doba oprávnenej držby právneho predchodcu vydržateľa. Ak dôjde k prerušeniu vydržacej doby v dôsledku toho, že držiteľ prestal byť dobromyseľný v tom, že mu vec patrí, plynutie takto prerušenej vydržacej doby sa neobnovuje ani pri novom vzniku oprávnenej držby tej istej veci. V takom prípade začne plynúť nová vydržacia doba. Subjektom vydržania môže byť ako fyzická tak aj právnická osoba. Pre započítanie uplynutých dôb do nepretržitej vydržacej doby je významné intemporálne ust. § 865 ods. 3 zákona č. 131/82 Zb. umožňujúce občanovi započítať aj čas pred 01.04.1964 so súčasným odkladom možnosti vydržania až od 01.04.1984 ako aj § 872 ods. 6 zákona č. 509/91 Zb. umožňujúce oprávnenej osobe, aby v prípade vydržania pozemku započítala čas, po ktorý jej právny

predchodca mal pozemok v nepretržitej držbe aj pred 01.01.1992. Pre plynutie, začiatok a trvanie vydržacích dôb sa použije primerane ust. o plynutí premlčacej doby v § 111 a nasl.. Výsledkom splnenia všetkých zákonom požadovaných predpokladov vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva k veci vydržateľom, a to okamihom uplynutia vydržacej doby. Keďže tento právny následok nastáva priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu konštitutívne rozhodnutie štátneho orgánu. Preto rozhodnutie súdu vydané na základe určovacej žaloby vydržiteľa o tom, že tento nadobudol vlastnícke právo k predmetu vydržania, má povahu deklaratórneho rozhodnutia. Faktom je, že Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. držbu a vydržanie až do novelizácie zákonom č. 131/1982, t.j. do 01.04.1983 neupravoval. Až uvedená novela OZ v ust. § 132a a § 135a novo upravila ochranu držby a vydržania s možnosťou započítania času predchádzajúcej nepretržitej držby pred 01.04.1983 s tým, že tento čas sa neskončil skôr než 01.04.1984 (§ 865 ods. 3). Podľa tejto úpravy vlastníctvo k veci, ktorá mohla byť v osobnom vlastníctve, nadobudol občan, ktorý mal nepretržite v držbe nehnuteľnú vec 10 rokov, s vecou nakladal ako so svojou a so zreteľom

na všetky okolnosti bol dobromyseľný, že mu vec patrí. Podľa tejto úpravy nebolo možné nadobudnúť vec v majetku socialistickom vlastníctve ale vec, ku ktorej mala socialistická organizácia právo užívania. V prípade pozemku bolo vydržanie upravené osobitne, vydržať bolo možné iba pozemok alebo jeho časť, ku ktorému by sa inak mohlo zriadiť právo osobného užívania.

34. Takže, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, a to predovšetkým zo znaleckého posudku znalkyne A. N. O. č. 15/2019 ako aj z pripojených listinných dôkazov výsluchov strán sporu ako aj výsluchov svedkov, pozemky žalobcu a žalovaného tvorili pôvodne jeden celok, nakoľko patrili rodine B., pričom ako vyplýva z bodu 2 posudku, LV č. 203, 204 a 205 sú založené v roku 1974 na základe darovacej zmluvy R1 153/1974 s tým, že v tom čase bol vypracovaný geometrický plán č. 762-108/1973, ktorý tvorí prílohu č. 9 daného znaleckého posudku, pričom týmto geometrickým plánom boli zamerané nehnuteľnosti parcela č. XXXX/X, E. XXXX, E. XXXX, rodinný dom, súp. č. XXX na parcele č. XXXX v prospech vlastníkov J. B. a M. B. a zároveň sú zapísané parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X na LV č. XXX M. E. XXX, pričom parcela č. XXXX/X o výmere 780 m² je zapísaná v prospech A. B. v podiele 1/1 a parcela č. XXXX/X - orná pôda o výmere 904 m² je zapísaná v prospech A. B. v podiele 1/2 a M. B., O. G. v podiele 1/2. Následne v roku 1994 dochádza k zápisu dedičstva po poručiteľovi J. B. s tým, že do vlastníctva parcely č. XXXX/X, E. XXXX, E. XXXX a rodinného domu, súp. č. XXX vstupujú právni nástupcovia po J. B., a to M. B., M. P., C. B., C. J., A. B., O. B., B. B. a N. B., pričom technickým podkladom je opäť geometrický plán z roku 1973 s tým, že pod zmenou 9/81 dochádza k prečíslovaniu súp. č. rodinného domu z č. XXX na č. XXX. Ďalej pod číslom zmeny 5/03-Z3431/99 dochádza k zmene vlastníctva, nakoľko boli prededené nehnuteľnosti po poručiteľke M. B. v prospech dedičov M. P., C. B., C. J., A. B., B. B. a N. B., pričom opäť technickým podkladom je geometrický plán z roku 1973 s tým, že následne na LV č. XXX M. E. XXXX dochádza k zmene v roku 2003, kedy na základe kúpnej zmluvy H. nadobúdajú nehnuteľnosti, a to parcelu č. XXXX/X, E. XXXX, E. XXXX vrátane rodinného domu, súp. č. 352 F. B., O. B. a G. B. v podiele 1/1, to znamená žalovaní 1/, 2/, avšak s tým, že technickým podkladom k tejto kúpnej zmluve je rovnako geometrický plán z roku 1973.

35. Po darovaní nehnuteľností A. B. a manželka 23.05.1974 získavajú rozhodnutie o prípustnosti stavby na parcele č. XXXX/X (č.l. 73), kde v stavebnom povolení sa konštatuje povolenie stavby, vzdialenosť od susedných objektov J. B. 0,5 m, J. D. 5 m s tým, že súčasťou tohto povolenia je snímka z pozemkovej mapy. Zároveň v zázname zo dňa 23.05.1974 stavebníka J. B., suseda J. D., J. B., M. B. a za C. D. sa konštatuje, že po prevedenej miestnej obhliadke stavebného pozemku parcely č. XXXX/X bolo zistené, že neboli zahájené stavebné práce na výstavbe rodinného domu B. A. s tým, že vlastníci susedných nehnuteľností sú oboznámení s projektovou dokumentáciou rodinného domu a spôsobom prevedenia jeho výstavby, voči ktorému nemajú námietky s tým, že predmetný rodinný dom bol skolaudovaný kolaudačným rozhodnutím zo dňa 28.05.1977 (č.l. 96). Zároveň z vykonaného dokazovania vyplýva, a to predovšetkým z výsluchu právnych predchodcov žalobcu, svedkov (právnych predchodcov žalovaných 1/, 2/), znaleckého posudku ako aj zápisnice č. 5 zo dňa 09.08.1982, že v roku 1982 požiadal právny predchodca žalobcu, A. B., o zameranie a vytýčenie predzáhradky pred rodinným domom. Žiadateľ predložil komisii geometrický plán pozemku parcely č. XXXX/X M. E. XXXX/X, komisia sa oboznámila so skutočnosťou, premerala pozemok a určila pre žiadateľa nasledovné podmienky: 1) ohrada bude napojená na ohradu susedy B. M. na šírku celého pozemku 21,4 m

a od rodinného domu, rohu garáže 9,6 m. Z tohto potom následne vyplýva, že v roku 1982 už plot na parcelách č. XXXX/X M. E. XXXX/X stál, pričom predmetom zamerania v roku 1982 malo byť predzáhradka pred rodinným domom s tým, že nový plot mal nadväzovať už na stojaci existujúci plot susedy M. B., to znamená právnej predchodkyne práve žalovaných 1/, 2/. Zo zhodnej výpovede všetkých zúčastnených strán, to znamená žalobcu, predvolaných svedkov ako právnych predchodcov ako žalobcu, tak aj žalovaných 1/, 2/ vyplýva, že všetci právni predchodcovia považovali dané nehnuteľnosti a priebeh ich hraníc za nesporné, pretože vždy považovali hranice pozemkov za tie, ktoré sú stanovené „od plota k plotu“. Pokiaľ teda vychádzame z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, je nepochybné, že v roku 1974 získava právny predchodca žalobcu nehnuteľnosti, na ktorých stavia rodinný dom, ktorý je následne skolaudovaný v roku 1974 s tým, že nie je zrejmé, kedy presne došlo k výstavbe plotu medzi danými rodinnými domami, avšak je nesporné, že hranica medzi pozemkami bola nikým nespochybnovaná a v roku 1982 dochádza k výstavbe plotu predzáhradky, ktorá len pokračuje na nadväzujúcu hranicu, ktorú rešpektovali právni predchodcovia ako žalobcu, tak aj žalovaných 1/, 2/. Z tohto teda potom následne vyplýva, že pokiaľ započítame pre vydržiaciu dobu dobromyseľných právnych predchodcov žalobcu a túto počítame minimálne od roku 1982, k vydržaniu spornej nehnuteľnosti dochádza v roku 1992, nakoľko preukázateľne betónový múrik tvoriaci hranicu medzi pozemkami žalobcu a žalovaných 1/, 2/ tvorí dlhodobu užívaciú stanovenú hranicu medzi právny predchodcami ako žalobcu, tak aj žalovaných 1/, 2/ a v roku 1992 najneskôr dochádza k uplynutiu 10-ročnej vydržacej lehoty v prospech právneho predchodcu žalobcu s tým, že hranice, ktoré boli takto v prírode vytvorené, rešpektovali ako právni predchodcovia žalobcu, tak aj samotný žalobca, ale v konečnom dôsledku aj samotní žalovaní 1/, 2/, ktorí pri svojom výsluchu uviedli, a to konkrétne žalovaný 1/, že pri kúpe pozemku v roku 2003 veril otcovi, pozemky premeriavať nedával a z výpovede ostatných svedkov je zrejmé, že pozemky sa odjakživa kupovali od plota k plotu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že k prvým konfliktom medzi stranami sporu dochádza v roku 2012 a to v súvislosti s kolaudáciou letnej kuchyne, pričom z technickej správy Súkromnej geodézie v Trenčíne zo dňa 27. 02. 2013 (č. l. 34) je zrejmé, že tu boli dva vytyčovací náčrty a to vytyčovací náčrt č. 816 a č. 817, pričom z technického hľadiska, z hľadiska obnovy merania je správny spôsob určenie súradnice vodomerackej priamky vo vytyčovacom náčrte č. 816 a nesprávny vo vytyčovacom náčrte č. 817. Námietky žalovaného v tom smere, že zo strany právneho predchodcu žalobcu, ako aj žalovaného 1/ došlo k úmyselnému posunutiu plota, čím popieral jeho dobromyseľnosť, zostalo len v rovine tvrdení, pretože nikto jeho vyjadrenia nepotvrdil. Tieto nevyplývali ani z výpovede svedkov, ani zo zápisnice z roku 1982 a žiaden takýto dôkaz v konaní vyprodukovaný nebol. Takže v prejedávanej veci z vykonaného dokazovania je preukázané, že právni predchodcovia žalobcu od roku 1974, kedy postavili rodinný dom užívali sporné nehnuteľnosti, vybudovali nové oplotenie v roku 1982 na mieste starého oplotenia a boli v dobrej viere, že im nehnuteľnosti patria vo výmere ohraničenej plotmi. Túto hranicu fakticky rešpektovali aj žalovaní 1/, 2/, ktorí susedné nehnuteľnosti kúpili v roku 2003 a skutočná hranica medzi pozemkami sa zidentifikovala až v roku 2012, kedy bolo zistené, že táto je posunutá čiastočne do pozemku vlastnícky patriaceho žalovaným 1/, 2/. Faktom je, že žalobca, jeho právni predchodcovia, ako aj žalovaní 1/, 2/ nadobúdali nehnuteľnosti, ktoré dobre poznali, pretože boli získané od osôb ich blízkych, boli v hraniciach stanovených plotmi užívané a nemali dôvody zaujímať sa o ich parametre. Preto odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že v prejedávanej veci bola preukázaná oprávnená faktická držba žalobcu po dobu viac ako 10 rokov s tým, že dobrá viera žalobcu bola prvýkrát bola prerušená až v roku 2012, kedy však už vlastnícky so započítaním vydržacej doby jeho právneho predchodcu došlo k vydržaniu vlastníckeho práva a počas celej tejto držby až do roku 2012 žalobca nikým rušený nebol a to ani susedmi, ani žalovanými 1/, 2/, ktorí rovnako rešpektovali hranice medzi pozemkami. Pokiaľ by sme aj nezobrali do úvahy výpovede svedkov pri obhliadke na mieste samom, dobromyseľnosť držby bola preukázaná ostatnými listinnými dôkazmi a to predovšetkým zápisnicou č. 5 z roku 1982, ktorá je súčasťou spisu a výpovedami právnych predchodcov, ako žalobcu, tak aj žalovaných 1/, 2/, otca a matky strán sporu. Preto v konečnom dôsledku krajský súd, ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil.

36. Faktom je, že pri vypracovaní rozsudku došlo k zrejmej chybe v písaní, kedy súd prvej inštancie uviedol, ako právneho zástupcu žalovaných JUDr. Kasenčáka a nie právneho zástupcu, ktorý žalovaných 1/, 2/ zastupoval, čo krajský súd, ako súd odvolací pri predložení veci súdom prvej inštancie zistil a z tohto dôvodu bola vec vrátená na súdu prvej inštancie na vypracovanie opravného uznesenia, ktoré aj súd prvej inštancie dňa 04. 08. 2020 pod číslom konania 12C/132/2013-416 napravil a zároveň opravné uznesenie doručil obom právny zástupcom,

ako zástupcu žalovaného, tak aj zástupcovi žalovaných 1/, 2/. Čo sa týka samotného rozsudku súdu prvej inštancie tento bol doručený riadnemu právnomu zástupcovi žalovaných 1/, 2/ dňa 27. 05. 2020, ktorý zároveň využil svoje právo odvolať sa voči danému rozsudku. Preto námietka zo strany žalovaných v tom smere, že im bolo upreté právo konať pred súdom dôvodná nie je.

37. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel v konečnom dôsledku odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdiť pričom vo zvyšku poukazuje na vecne správne vyčerpávajúce odvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým stotožňuje.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, kedy v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči žalovaným v rozsahu 100%.

39. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 453 ods. 3 CSP spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, pretože žalovaný 1/, 2/ boli v dovolacom konaní úspešný v celom rozsahu a to s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS453/2019 z 19. 11. 2020. O výške takto priznaného nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodne vyšší súdny úradník na súde prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).